

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. София, 15.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разглежда дело номер **10954** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. Г. С. – К., И. Л. К. и Е. И. К. с адрес [населено място], жк К. поляна, [улица], № 2, ЦВН „Рижки проход”, стая 117 срещу заповед № 602 от 04.09.2012 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район „К. село”, с която на П. Г. С. – К. е отказана месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че държавния орган, до когото е била отправена молбата за предоставяне на еднократна помощ, при разглеждането ѝ е подходил формално и не е отчел тежкото материално и социално положение на семейството. Инвокирани са доводи, че към момента на подаване на искането П. К. е била бременна и средствата са ѝ били изключително необходими за изследвания и лекарства. Посочено е, че същите биха били използвани за осигуряване на храна и покриване на ежедневните елементарни нужди на семейството.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващите не се явяват и не изпращат представител.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район К. село, чрез юрисконсулт М., намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на

ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба – декларация вх. № СПБ 02-СП-517/14.08.2012 г. П. Г. С., по акт за брак К. е поискала отпускането на месечна помощ, като е посочила, че същата ѝ е необходима за текущо хранене, във връзка с бременността ѝ. Тя е декларира, че е омъжена, но е във фактическа раздяла със съпруга си, както и че е безработна и неосигурена и че няма никакви доходи. Към настоящия момент е настанена в Ц. за временно настаняване на бездомни хора в[жк], където живее сама и няма задължени по закон лица, които да ѝ осигуряват издръжка. Във връзка с подадената молба – декларация от П. К. на 30.08.2012 г. е изготвен социален доклад от социален работник Й.. В същия е отразено, че е невъзможно извършване на анкета по постоянния адрес на лицето, поради факта, че къщата на [улица] разрушена, според подписаната от нея саморъчно декларация. Оспорващата е настанена със заповед № 169/01.08.2012 г. в Ц. за настаняване на бездомни хора на [улица], [жилищен адрес] ст. 117. С. не е представила документи, че е бременна и не е изяснено имотното ѝ състояние, във връзка с твърдението ѝ за притежаван от нея недвижим имот. Направено е предложение за отказ от предоставяне на месечна помощ.

Въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства е издадена оспорената заповед № 602 от 04.09.2012 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район „К. село”, с която на П. Г. С. – К. е отказана месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП. Като основен мотив е посочено, че е невъзможно да се състави обективна социална анкета, след посещение на жилището на молителя и че същата е лицата, настанена за повече от 30 дни в социално заведение.

С решение № 413/11.10.2012 г. Директорът на Регионална Дирекция Социално Подпомагане С.-град е отхвърлил жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни за това, по какъв начин Решението на Директора на Регионална Дирекция Социално Подпомагане С.-град е съобщено на оспорващите, поради което следва да се приеме, че подадената директно в АССГ жалба на 25.10.2012 г. /вх. № 25169/ в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. От друга страна, съдът намира, че единствената надлежна страна – участник в административното производство е П. К., защото с оспорения акт се засягат нейни законни права, поради което жалбата е процесуално допустима само по отношение на нея и като такава следва да бъде разгледана.

Останалите двама жалбоподатели И. К. и Е. К. не обосновали наличие на правен интерес, въпреки дадените от съда изрични указания.

Правото на съдебна защита на гражданите и юридическите лица срещу всички административни актове, които ги засягат, е прогласено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията. За да засяга определени лица административният акт, трябва да нарушава или застрашава техни права и законни интереси. Засягането на тези права и интереси легитимира процесуално-правния интерес от съдебното обжалване на административния акт. От гледна точка на административния процес, правният интерес обосновава правото на оспорване и е необходима процесуална предпоставка

за редовно оспорване на административен акт. Правният интерес е задължителен елемент на активната легитимация на оспорващия, което означава той да докаже, че е правосубектен и че има правен интерес от оспорването. Предварителното обосноваване на интереса от страна на оспорващия е задължително условие за осъществяване на процеса на административно правораздаване и решаването на спора, т.е. жалбоподателят трябва да докаже засягането на свои субективни права, за да има право на оспорване.

В разглеждания случай, И. К. и Е. К. не са били участници в административното производство по издаване на оспорения акт. Молбата-декларация е подадена лично от П. К., като отказът за предоставяне на месечна помощ, обективизиран в оспорената заповед касае единствено и само нея.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата по отношение на И. К. и Е. К. следва да се остави без разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови оспорения отказ компетентният административен орган е приел, че не са налице условията за отпускане на месечна помощ по реда на чл. 9 от ППЗСП, защото не е могло да бъде извършена социална анкета и заявителката не е представила необходимите документи, от които да се установи необходимостта от такава помощ. Настоящият съдебен състав споделя частично мотивите на административния орган.

По силата на чл. 12, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат след преценка на: доходите на лицето или семейството; имущественото състояние; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други констатирани обстоятелства. В чл. 8 от ППЗСП е посочено, че социалните помощи се отпускат на лица и семейства по постоянен адрес, след извършена социална анкета. Според легалната дефиниция дадена в § 1, т. 10 от ДР към ЗСП „социалната анкета” е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки на място, в проучване на документация и събиране на информация. Социалният работник, който извършва анкета, изготвя социален доклад по чл. 27, ал. 1 от ППЗСП и в него прави мотивирано предложение за отпускане или за отказ на съответната помощ. Следователно, при отпускането на еднократна социална помощ, е необходимо провеждането на социална анкета, при която да се установи, необходимостта от отпускане на такава помощ.

В конкретния случай С., с подаването на искането е попълнила декларация, заявявайки, че къщата, където е била регистрирана постоянно е разрушена, т.е. налице е обективна невъзможност за извършване на проверка в дома ѝ по постоянен адрес. Административният орган е имал данни за това обстоятелство още в началото на производството, поради което не може да се приеме, че същото може да бъде самостоятелно основание за отказ за отпускане на месечна помощ. Обратно тълкуване би било в противоречие с целта на закона да се осигури подпомагане на гражданите, които без помощта на другите не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности.

От друга страна е безспорно, че оспорващата е била настанена със заповед № 169/01.08.2012 г. в Ц. за временно настаняване на бездомни хора в[жк]. По силата на чл. 11, т. 3 от ППЗСП месечна помощ по чл. 9 нямат право да получават лицата, настанени за повече от 30 дни в лечебни, социални, учебни и военни заведения. В ЗСП

и ППЗСП няма легално определение на понятието „заведение за социална услуга”, но в § 1, т. 6 от ЗСП е посочено, че „Социални услуги” са дейности, които подпомагат и разширяват възможностите на лицата да водят самостоятелен начин на живот и се извършват в специализирани институции и в общността. Както в закона, така и в правилника за приложението многократно се използва изразът заведение за социални услуги, поради което може да се направи заключението, че това са специализирани държавни или общински институции, предназначени да предлагат такъв тип услуги. Съгласно § 1, т. 23 от ДР на ППЗСП, „Ц. за временно настаняване” е комплекс от социални услуги, предоставяни на бездомни лица, насочени към задоволяване на ежедневните им потребности, за срок не повече от 3 месеца в рамките на календарната година, т.е. съвсем еднозначно може да се приеме, че към момента на издаването на оспорения акт – 04.09.2012 г. К. е била настанена за повече от 30 дни в посочения Ц. за временно настаняване, поради което същата няма право на месечна социална помощ. Този факт се потвърждава косвено и от обстоятелството, че подадената до съда жалба на 25.10.2012 г. като адрес за призоваване е посочен същият, на който К. е настанена временно.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. С. – К. с адрес [населено място], жк К. поляна, [улица], № 2, ЦВН „Рижки проход”, стая 117 срещу заповед № 602 от 04.09.2012 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район „К. село”, с която на П. Г. С. – К. е отказана месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И. Л. К. и Е. И. К. с адрес [населено място], жк К. поляна, [улица], № 2, ЦВН „Рижки проход”, стая 117 срещу заповед № 602 от 04.09.2012 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район „К. село”, с която на П. Г. С. – К. е отказана месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП, поради липса на правен интерес.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 10954 от 2012 г. по описа на АССГ в тази му част.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..